

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 538/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. I. B., B., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 41 ods. 1, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 422/2009 a jeho rozsudkom z 28. mája 2010 a namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 134/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17. augusta 2011 doručené podanie Ing. I. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Doplnenie sťažnosti*“, ktorým doplnil svoju sťažnosť podanú ústavnému súdu 8. júna 2011 o namietané

porušenie čl. 5 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol č. 7“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 C 422/2009 z 28. mája 2010. Keďže o sťažnosti podanej sťažovateľom 8. júna 2011 ústavný súd rozhodol 27. júla 2011 uznesením č. k. III. ÚS 335/2011-14, podanie sťažovateľa doručené 17. augusta 2011 označené ako „*Doplnenie sťažnosti*“ posúdil ako samostatné podanie (sťažnosť). Podaním doručeným ústavnému súdu 30. augusta 2011 sťažovateľ svoju sťažnosť argumentačne doplnil.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ je účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 422/2009 vo veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom S. K. a H. K. (ďalej len „maloleté deti“) na čas po rozvode. Okresný súd vo veci sťažovateľa meritórne rozhodol rozsudkom z 28. mája 2010 tak, že manželstvo sťažovateľa rozviedol a súčasne upravil výkon práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Na základe odvolania sťažovateľa Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa rozvodu manželstva a v časti týkajúcej sa úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vzhľadom na to, že podania sťažovateľa, ktorý je v danom prípade zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, boli zmätočné a nejasné, ústavný súd výzvou zo 4. októbra 2011 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na odstránenie nedostatkov sťažnosti, najmä na označenie konkrétnych rozhodnutí a konkrétnych článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktoré mali byť v prípade sťažovateľa porušené, a v zmysle toho na úpravu petitu sťažnosti tak, aby bolo zrejmé, čoho sa sťažovateľ domáha.

Listom doručeným ústavnému súdu 26. októbra 2011 právny zástupca sťažovateľa za porušovateľa práv označil okresný súd a uviedol, že napáda:

„1. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.4.2010 v konaní 8C/422/2009, ktorým súd prijal Predbežné opatrenie, ktorým zveril maloleté deti matke v čase, keď táto protiprávne bez právoplatného rozhodnutia súdu zadržovala deti u seba mimo miesta trvalého bydliska pričom sťažovateľovi nebol súdom upravený zákonný nárok na rovnocenný styk s deťmi. Predbežné opatrenie bolo Krajským súdom Bratislava zrušené pre procesné pochybenie. ...

2. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.5.2010 v konaní 8C/422/2009 v časti rozsudku o rozvode manželstva - zverenie detí do starostlivosti matky a určenie výživného. Časť rozsudku OS BA V v otázke zverenia detí matke bola Krajským súdom Bratislava v odvolacom konaní č. k. 8Co337/2010 -198 pre nepreskúmateľnosť zrušená...

3. Postup Okresného súdu Bratislava V, ktorým od 13.4.2010 do 4.8.2011 nerozhodol v konaní 22P/134/2010 o úprave rovnocenného styku sťažovateľa s maloletými deťmi S. a H., ako účastníkmi konania zastupovanými UPSVAR B. a vec účelovo odstupoval z príslušnosti, zastavoval resp. zamietal návrhy sťažovateľa...“

Sťažovateľ v odpovedi na výzvu ústavného súdu ďalej uviedol:

„Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V v konaní 8C/422/2009 zo dňa 28.5.2010 bolo a je porušené ustanovenie čl.5, dodatkového Protokolu č.7 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. ...

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V v konaní 8C/422/2009 zo dňa 28.5.2010 bola uložená povinnosť platiť výživné na maloleté deti avšak neboli zachované základné práva a slobody sťažovateľa v otázke rovnocenného styku s maloletými deťmi...

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V v konaní 8C/422/2009 zo dňa 28.5.2010 súd manželstvo rozviedol bez akéhokoľvek dôkazu preukázania opodstatnenosti petitu návrhu na rozvod len na základe súdom nevyžiadaného vyjadrenia psychológa, potvrdzujúceho po piatich rokoch návštevy navrhovateľky na terapii. Odôvodnenie rozsudku neobsahuje absolútne žiadny logický postup súdu, ktorým by došiel k záverom a po konaní v rozpore s §100 OSP, súd odôvodnil údajný rozvrat len vyjadrením psychológa.

Uvedeným konaním sa súd dopustil poškodenia ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a mena sťažovateľa. ...

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V v konaní 8C/422/2009 zo dňa 28.5.2010 bolo a je porušované Základné právo sťažovateľa na rovnocenný styk s maloletými deťmi a rodičovské práva sťažovateľa keďže od tohto obdobia sú deti protiprávne zadržované matkou a súd nie je ochotný upraviť rovnocenný styk sťažovateľa s maloletými deťmi. ...

V konaní Okresného súdu Bratislava V č.k.22P/134/2010 od 13.4.2011 do 4.8.2011 v rozpore s §176 OSP súd po dobu 17 mesiacov nerozhodol vo veci samej a neupravil rovnocenný styk sťažovateľa s maloletými deťmi. “

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava V porušil a porušuje moje základné právo podľa čl.1 odst.2; čl. 12 odst.1 a odst. 2; čl.13 odst.1, čl.19 odst.1 a odst. 2; čl.41 odst.1,odst.4 a odst.5 a čl.48 odst.2...

Okresnému súdu Bratislava V ukladá:

1.

a/ aby vo veci konal tak, aby k ďalšiemu porušovaniu základných práv podľa čl.1 odst.2;čl.12 odst.1 a odst. 2; čl.13 odst.1, čl.19 odst.1 a odst. 2;čl.41 odst.1,odst.4 a odst.5 a čl.48 odst.2 už nedochádzalo a ukladá obnoviť stav pred porušením základného práva

b/ rozhodol o návrate maloletých detí S. a H. do miesta trvalého bydliska na... B.

c/ rozhodol o odovzdaní maloletých detí S. a H. do starostlivosti otca resp. striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov

d/ rozhodol o rovnocennom styku sťažovateľa s maloletými deťmi

2. Ing. I. K. priznáva finančné zadosťučinenie 75 000,- EUR..., ktoré je Okresný súd povinný Ing.I. K. vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia

3. Ing. I. K. priznáva trovy konania /právneho zastúpenia 306,28 EUR ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predovšetkým považuje za potrebné uviesť, že sťažnosť sťažovateľa sa vyznačuje značnou nekoncepčnosťou svojho obsahu a nezrozumiteľnosťou v časti namietaného porušenia označených práv rozhodnutím okresného súdu „zo dňa 21.4.2010 v konaní 8C/422/2009“ (takto označené rozhodnutie okresného súdu neexistuje, pozn.), a preto sa ústavný súd pri prerokovaní tejto sťažnosti v prvom rade musel vysporiadať s nejednoznačným petitom sťažnosti a vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej doplnenia posúdil jej predmet tak, ako to je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd ustálil, že sťažovateľ namieta porušenie čl. 1 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 41 ods. 1, 4 a 5 ústavy a čl. 5 protokolu č. 7 postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 422/2009 a jeho rozsudkom

z 28. mája 2010, ako aj porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 134/2010.

1. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a čl. 41 ods. 1 a 4 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 422/2009 a jeho rozsudkom z 28. mája 2011 nie je prípustná.

Z obsahu spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 335/2011 ústavný súd zistil, že predmetom konania o sťažnosti sťažovateľa vedeného pod uvedenou spisovou značkou bolo okrem iného aj namietané porušenie čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13, čl. 19 ods. 1 a čl. 41 ods. 1, 2 a 4 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 422/2009. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 335/2011-14 z 27. júla 2011 sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pretože v uvedenej veci sa v zásade nerozhodovalo o podmienkach konania, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

2. Pokiaľ ide o namietané porušenie čl. 1 ods. 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 41 ods. 5 ústavy a čl. 5 protokolu č. 7 postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 422/2009 a jeho rozsudkom z 28. mája 2010, na prerokovanie tejto časti sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Proti rozsudku okresného

súdu bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ktorý, ako vyplýva zo sťažnosti, sťažovateľ aj účinne využil, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd v odvolacom konaní. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (I. ÚS 103/02, III. ÚS 70/02).

3. Sťažovateľ tiež namietal porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 134/2010.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná. Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci (toho istého súdu a toho istého konania pred ním), odmietne ju ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd zo spisu vedeného ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2081/2011 zistil, že sťažovateľ 15. augusta 2011 doručil ústavnému súdu sťažnosť, v ktorej (zhodne s touto sťažnosťou) namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 134/2010. O tejto sťažnosti vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 2081/2011 nebolo doteraz rozhodnuté.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v sťažnosti, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2011